

ת"פ 44352/03/12 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי, רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נגד אסף שלזינגר, טדנט מדיקל שיווק בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 44352-03-12 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי ואח' נ' שלזינגר ואח'

בפני כב' השופט שמאי בקר

המאשימה

נגד
הנאשמים

1. פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
2. רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים ע"י ב"כ עו"ד יוני חדד ועו"ד אורן בר עוז, בהתאמה

1. אסף שלזינגר
2. טדנט מדיקל שיווק בע"מ ע"י ב"כ עו"ד אורי קיין

גזר דין

1. הנאשם 1 (להלן: "שלזינגר" או "הנאשם") הוא הבעלים של הנאשמת 2 (להלן: "טדנט").

2. ביום 21.1.14 הודה שלזינגר, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות הבאות: **גניבה בידי עובד** לפי ס' 391 לחוק העונשין (4 עבירות), **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** לפי ס' 415 סיפא לחוק (3 עבירות), **זיוף בנסיבות מחמירות** לפי ס' 418 סיפא לחוק (3 עבירות), **שימוש במסמך מזויף** לפי ס' 420 לחוק (4 עבירות), **החזקת נשק שלא כדין** לפי ס' 144 (א) + 144 (ג) (3) לחוק, **זיוף** לפי ס' 418 לחוק העונשין ו**שימוש במרמה או בתחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס** - 59 עבירות לפי ס' 117 ב (8) לחוק מס ערך מוסף, ובעוד 7 עבירות של **הוצאת חשבונית מס או מסמך הנחזה כאמור, מבלי להתחייב לעשות עסקה שלגביה הוצאה החשבונית**, בניגוד לס' 117 (ב) (3) לחוק מס ערך מוסף.

3. תמצות כתב האישום הארוך: בשנת 2005 החל שלזינגר לעבוד כמנכ"ל של חברת נירטל יעוץ בטכנוני אבטחה ושירותים בע"מ (להלן: "נירטל"). אותה חברה עסקה בהפקת אירועים ואבטחתם, לצד אספקת שירותי אבטחה ורפואה בכלל, ובעיקר - מתן ליווי לטיולי בית ספר, לא פחות מכ - 20,000 בשנה (כך למדנו מעדות בעלי החברה). הוסכם בין שלזינגר לבין נירטל, כי האחרונה תשלם לו שכר דרך חברתו, טדנט, בסך של 15,000 ₪ + מע"מ, כנגד הוצאת חשבונית.

לאורך שנות עבודתו של שלזינגר כמנכ"ל נירטל, הוא גנב ממנה מאות אלפי שקלים, על ידי זיוף חתימותיהם של מורשי החתימה בחברה (אין חולק כי הוא לא נמנה עליהם) על גבי שיקים של החברה, הוצאת חשבוניות פיקטיביות לרוב, ושימוש ללא היתר בכרטיס האשראי של החברה. סך הגניבה, על פי כתב האישום המתוקן, כ - 340,000 ₪.

4. שיטות הגניבה היו מגוונות:

שיטת השיקים: שלזינגר משך שיקים, לאורך השנים 2006-2009, תוך זיוף חתימות המורשים, לכארבעים אנשים **שכאילו** עבדו באותה העת עבור נירטל, מה שלא היה ולא נברא, ובדרך זו גרף לכיסו כמעט 160,000 ₪.

השיטה המשפחתית: שלזינגר משך 4 שיקים, לאורך השנים 2007-2009, תוך זיוף חתימות המורשים, ישירות לפקודת חמו (אשר פתח חשבון בנק במיוחד או בעיקר לשם כך), ובכך גנב מנירטל עוד כתריסר אלפי שקלים.

השיטה הישירה: שלזינגר משך 24 שיקים, לאורך השנים 2007-2009, תוך זיוף חתימות המורשים, ישירות לפקודתו או לפקודת טדנט, ובכך גנב מנירטל עוד קצת פחות מ - 100,000 ₪.

שיטת כרטיס האשראי: שלזינגר השתמש שלא כדין ובלא רשות, במהלך השנים 2008-2009, בכרטיס האשראי של נירטל, ובכך גנב ממנה עוד כ - 17,000 ₪.

שיטת ההשכרה: שלזינגר, כמנכ"ל החברה, היה אחראי לשכירות כלי רכב לביצוע משימות החברה. במסגרת זו, שכר שלזינגר, בשנים 2008-2009, על חשבון נירטל, כלי רכב, לטובת אשתו ושניים ממכריו, ובכך גנב מנירטל עוד סכום של למעלה מ 52,000 ₪.

5. שלזינגר לא הסתפק בשליחת ידיו אל כספי נירטל, והוא עבר על החוק גם בכך שהחזיק בנשק שלא כדין (אקדח), ללא שהיה בידו רשיון, וזאת בין השנים 2007-2010, כשהוא אף מחטיא את אחד מאנשי החברה, שמילא תעודת הרשאה מזויפת, לנשיאת כלי יריה על שמו.

6. על השפל אליו הגיע שלזינגר במעשיו, באותן שנות-פורענות, מלמדת עבירה נוספת שביצע, לכאורה ה"שולית" שבה: הוא נטל את תו הנכה של אביו, שהחזיק בו כדין, וזיפו, כדי שיוכל לעשות שימוש בעצמו, בתו נכה מזויף, ברכבו שלו.

7. על כל אלה נותן היום הנאשם את הדין.

8. בין הצדדים לא נכרת הסכם ביחס לעונש, והנאשם נשלח אל שירות המבחן, על מנת שהאחרון יגיש תסקירו, כך שלאורו - בין היתר - יטענו הצדדים לעונש.

9. ביום 9.12.14 טענו הצדדים לעונש.

ראשון החל טוען עו"ד יוני חדד, מטעם פרקליטות מחוז תל אביב. התובע עמד על חומרת המעשים שביצע הנאשם, אשר כיהן כמנכ"ל חברת נירטל, אשר בכספיה מעל, והכל - חרף משכורת נאה שקיבל, לצד הטבות נוספות.

התביעה טענה, כי על פי הראיות בתיק, רק בצע-כסף עמד לנגד עיניו של הנאשם, וכי כל טענותיו ומענותיו על חובות רבים לנושים, גם אם הן נכונות, לא באו לידי ביטוי בראיות, וכלל לא הוכח כי העבירות הרבות, הכלכליות, אשר ביצע הנאשם, נועדו או שימשו לשם כיסוי חובות. רק כדוגמה, הצביעה התביעה על כך שהנאשם שכר - על חשבון חברת נירטל - רכב שכור וצמוד לאשתו ולשניים ממכריו. כך אין מחזירים חובות, טענה התביעה, ובצדק.

התביעה הצביעה עוד על הנזקים הקשים שנגרמו לחברת נירטל, כפי שניתן היה ללמוד מעדות אחד מבעלי החברה, מר ניר שאול, אשר תיאר בעדותו כיצד שלזינגר הביא את החברה אל עברי פי פחת, עד כדי חשש ממשי לקריסת החברה.

הפרקליטות ביקשה אפוא לראות את כל מעשי המרמה, גניבה וזיוף ביחס למעשי שלזינגר ביחס לקופתה של חברת נירטל כמקשה אחת, מקשה גם רחבה וגם ארוכה, והניחה מתחם ענישה של שנתיים מאסר בפועל, ועד ארבע שנים כאלה, כאשר נוכח העדר עבר פלילי, הודאה ותסקיר חיובי - ביקשה לגזור עונשו במרכז המתחם. חומרה מיוחדת מצאה התביעה בעובדה כי הנאשם - חרף חלוף הזמן הרב מאז ביצוע העבירות - לא החזיר ולו שקל אחד לנפגעי העבירות הרבות שביצע.

המאשימה ביקשה עוד, להטיל על הנאשם פיצוי בגובה הגניבות והכספים ששילשל הנאשם לידיו ולידי מקורביו, בסך 340,000 ₪.

הפרקליטות ביקשה להציב מתחמים נוספים לענישת הנאשם: 3-6 חודשי מאסר בפועל ביחס להחזקת אקדח (ותחמושת) שלא כדיון, לרבות זיוף התעודה הרלוונטית, ועוד מתחם של מאסר מותנה עד ל - 6 חודשי מאסר בפועל, בגין זיוף תו הנכה.

10. מטעם המדינה טען לעונש גם עו"ד בר עוז, נציג רשות המיסים, אשר טען ביחס לעבירות שביצע הנאשם גם בתחום המס. עו"ד בר עוז סיפר על כ- 200 אלף ₪ שהעלים הנאשם מקופת הציבור על

דרך של שימוש בחשבוניות פיקטיביות לרוב, לרבות "תרגיל" בו לקחה חלק טרידנט, אשר באמצעותה נטל הנאשם לכיסו משכורת "נטו", ללא שדיווח או שילם מס בגינה.

עו"ד בר עוז עתר לעונש מאסר שבין 6-12 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים.

11. עו"ד אורי קינן הרצה סנגוריה על הנאשם, כאשר עוד קודם לכן נשמעו עדי אופי מטעמה של ההגנה. ראשית העיד פרופ' שמואל ויסקין, מנהל המחלקה הקרדיולוגית בבית החולים "איכילוב", אשר סיפר על היכרותו עם שלזינגר, לאורך כעשור של שנות מילואים, קרי - עוד טרם ביצוע העבירות, ואף לאחריהן. עדותו של פרופ' ויסקין הותירה רושם חיובי על השומע, ובמיוחד אמורים הדברים ביחס לתיאורו כיצד הנאשם, גם כאשר נשמעו יריות ברקע, תפקד היטב, כמפקד בתאג"ד (תחנת איסוף גדודית, לפצועים). הפרופסור הנכבד סיפר כיצד שלזינגר התמיד בעבודתו המרשימה במסגרת שירות המילואים לאורך מבצע "חומת מגן", האינתיפאדה השנייה, בט"ש (בטחון שוטף), אימונים, ואפילו לאחרונה ממש, גם במסגרת מבצע "צוק איתן" - התייצב ושירת למופת. לא ענין של מה בכך הוא, לגבי דידי, שאדם מצליח לתפקד בצורה מעוררת הערכה בשורות הצבא, בתפקיד קשה, שהוא למעשה קרבי, הן לפני האירועים נושא כתב האישום, ואולי ביתר שאת - גם לאחר שנחשפו מעשיו והיה תלוי מעליו הליך פלילי חמור כגון דא.

אחרי פרופ' ויסקין עלה לדוכן הרב ישראל מרמרוש, בעל חברה לייצור מכשירי מעבדה, אינקובטורים וכדומה, וסיפר כיצד בין השנים 2012-2013 הועסק שלזינגר כאיש מכירות בחברה. לדבריו, שלזינגר עבד באורח משביע רצון, וניתן היה לסמוך עליו שיעשה את המלאכה, ועוד יותר מכך. הרב חתם עדותו, בכך שסיפר כי שלזינגר פוטר רק עקב צמצומים, ובלי קשר להליך הפלילי.

שני עדי האופי לא נחקרו בחקירה נגדית.

12. הסנגור, עו"ד קינן פתח והבהיר כי ברורה לכל חשיבותה של ההשבה של אותם הכספים שנגנבו, לעת מדידת עונש. שמענו מפי ההגנה על קשיים, מהמורות, נסיונות, שאיפות והרבה רצון טוב וכיוצא באלה עניינים ערטילאיים (למשל - התביעה האזרחית התלויה ועומדת שהוגשה על ידי נירטל או מי מטעמה), אולם בשורה התחתונה: פרוטה אחת לא הוחזרה - עד עצם היום הזה - לידי נירטל או למי מבעליה. ההגנה התייחסה לפסיקה אליה הפנתה התביעה, הצביעה על פסיקה "משל עצמה", מן הסתם - מקלה יותר, וטענה כי מתחמי העונש שהציגה התביעה מרחיקי לכת. לאחר מכן התייחסה ההגנה אל "תוך" המתחם, והתייחסה לגורמים הרלוונטיים, לדידה: ההודאה והחסכון בזמן שיפוטי; לקיחת האחריות; הפגיעה האנושה במשפחת הנאשם; עדי האופי - שדיברו בשבחו של הנאשם; השנים שחלפו מאז ביצוע העבירות - ללא סטיה נוספת מדרך הישר, ללמדך, לשיטת ההגנה, כי מדובר בענין חריג בנוף חייו של הנאשם, ועל כל אלה - סיכויי השיקום היפים.

הסנגוריה ביקשה כי עבירות המסים הקשורות בגניבת הכספים מנירטל לא יופרדו מן המתחם הכולל שעליו

הצביעה התביעה, ועתרה כי עבירות אלו "יבלעו" ויכללו במסכת האמורה.

13. הנאשם אמר את המילה האחרונה. הוא ביקש סליחה, הביע חרטה, וסיפר על הבור הכלכלי, לדבריו, בו הוא חי מזה שנים, וביקש את התחשבות בית המשפט. יצוין, כי הנאשם התייחס, בפתח דבריו, לסיגרים אותם רכש, במסגרת השימוש בכרטיס האשראי, עליהם העיר בית המשפט במהלך הדיון; הנאשם ביקש להפיס את דעת בית המשפט, ואמר כי מעולם לא עישן, ומן הסתם רכש הסיגרים כמתנה לפלוני. אתייחס לענין זה, בהמשך.

14. הצדדים לא התעכבו הרבה, בטיעוניהם, על תסקיר שירות המבחן, ומטעמים ברורים. התסקיר התבקש ו"הוזמן" רק במסגרת הסכמה דיונים אליה הגיעו הצדדים, ודומה כי בנסיבות הענין ושורת העבירות החמורות, הוא נועד בעיקר כדי להרוויח זמן (להווי ידוע, כי עריכת תסקיר גוזלת כחצי שנה, מפאת התור הארוך), בכדי לאפשר לנאשם לעשות מאמץ ולהחזיר הכספים הגנובים, או למצער - חלק מהם. ההמתנה לתסקיר לא נוצלה כלל, כאמור, בהיבט זה. התסקיר סיפר על הנאשם כעל אדם נורמטיבי, שכשל, חש בושה רבה עקב כך, והוא עושה לשיקום חייו; כך למשל, הנאשם גילה תובנה למעשיו הקשים, קיבל אחריות עליהם, והוא אף פנה לקבל טיפול נפשי על מנת להתמודד ולתקן כשליו. איני רואה להעמיק עוד בתסקיר, שכן אין הוא מפרט נסיבות יוצאות דופן הצריכות להילקח בחשבון. ודוק: ברוב המקרים של עבירות כגון דא, במיוחד כאשר מדובר במנכ"ל חברה, הרי שברור כי על פי רוב יחבוש את ספסל הנאשמים אדם מן היישוב, שחש חרטה ובושה, הרתעה רבתי מההליך המשפטי, והכל לצד סיכויי שיקום רבים. להבדיל מעבירות סמים, או עבירות רכוש ואלימות המושפעות או קשורות בהתמכרויות כאלה ואחרות, סיכויי השיקום אינם משחקים תפקיד משמעותי בעבירות כגון דא. ברור כי מנכ"לים או עובדים בכירים, אנשים מהימנים ורצינים מלכתחילה, שבשל תכונות אלה קיבלו נגישות, אמון והזדמנות לבצע את העבירות שביצעו - הם בני שיקום. אין בכך רבותא או הפתעה, ועל כן - המשקל שיש לרכיב השיקום האפשרי בעבירות של גניבה ממעביד, זיוף ומרמה, כפי העבירות כאן - הוא שולי.

תמיכה בגישה זו מצאנו בסיפא לתסקיר; אפילו שירות המבחן, רחום ו"שיקומיסט" ככל שיהא, היה ריאלי, והבין כי נוכח שורת העבירות שביצע הנאשם, אין טעם להפליג למחוזות דמיוניים של עבודות שירות, או כל עונש אחר שאינו מאחורי סורג וברית, אפילו יהא הנאשם משוקם זה כבר לתפארת. שירות המבחן המליץ איפוא, בסיפא לתסקירו, לקחת בחשבון, לעת עונש, את תובנת הנאשם למעשיו ולחומרתם, למצבו המשפחתי המורכב (לא ארחיב, מפאת צנעת הפרט) ולטיפול העצמי בו החל, עקב חשיפת מעשיו.

15. לאחר הסקירה דלעיל, הגיעה עת גזירת הדין.

16. הערכים בהם פגע הנאשם גלויים לעין, והם באים לידי ביטוי, בין היתר, במכה האנושה שגרם ליחסי האמון המחויבים בין עובד למעבידו, ולאפשרות לנהל עסק או חברה בלב שקט, מבלי שיקום צורך

לבלוש אחר כל פעולה ופעולה של העובד. לא לחינם כתבתי כי מדובר במכה אנושה, שכן במקרה דנא, על פי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בהתאם להוראת סעיף 40 ט' לחוק העונשין, אלה הקובעות את מתחם העונש, הרי שמצבו של הנאשם בכי רע:

א. התכנון שקדם לביצוע העבירה: הנאשם תכנן ושיכלל מספר שיטות בכדי לחמוס את כספה של נירטל. שלזינגר לקח מכל הבא ליד, מפה ומשם, באמצעות זיופים, שיקים, עובדים שלא "נתנו עבודה", אלא כסות להעברת כספים לכיסו, כרטיס אשראי של החברה, וגם באמצעות חמו. כל הפעולות של גניבת והעברת הכספים של נירטל לכיסו - היו פרי תכנון מדוקדק. אם לא די בכך, הרי שהתכנון היה כה מוקפד, כה מוצלח, עד כי הצליח לשרת את הנאשם משך מספר שנים, עד לחשיפתו. רוצה לומר, כי אין המדובר כאן במקרה חד-פעמי, ב"נפילה" עקב פיתוי מקרי או ספוראדי. מדובר היה בשיטה משוכללת, בת קיימא, שהחזיקה מעמד משך תקופה ארוכה. התכנון של העבירות והוצאתן מן הכוח אל הפועל משך תקופה כה ארוכה, בין השנים 2006 עד 2009 - כל אלה מחייבים הגבהת מתחם הענישה.

ב. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה: לא פחות חמור מהשיטה ומאורך התקופה בה בוצעה - הוא חלקו ותפקידו של הנאשם. הנאשם לא היה פקיד זוט, כספר או זבן, כפי חלק מהמקרים במ דנה הפסיקה, אלא היה המנכ"ל, המ-נה-ל-ה-כ-ל-ל-י של החברה. קשה להעלות על הדעת תפקיד בו המעילה באמון גדולה יותר. מנכ"ל של חברה הוא כל יכול, ידו בכל ויד כל בו, והוא המוציא והמביא בחברה, או במקרה זה - המוציא והמוציא, והמוציא והמוציא, ושוב פעם - המוציא והמוציא, כמעט עד כלות.

אדרבא, עובדת היותו של הנאשם לא פחות ממנכ"ל של החברה העשויה, מתכתבת עם נסיבת - "ניצול לרעה של כוחו ומעמדו של הנאשם עם נפגע העבירה", כנסיבה המחמירה את מצב הנאשם, עת מודד בית המשפט את מתחם הענישה.

ג. הנזק שנגרם לחברה מביצוע העבירות: שמענו, כאמור, את בעלי החברה, שבגרון חנוק סיפרו מעל דוכן העדים, כיצד הזיעו ועמלו, ולא הבינו כיצד לא ראו שכר בעמלם, בשורת הרווח וההפסד.

ד. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע העבירות: הנאשם דיבר על קריסת עסקו הקודם, על חובות ונושים. ייתכן וכך היה המצב, אולם לא ניתן לקבוע כי סיבות אלו הביאוהו לבצע את העבירות הקשות, שכן לא הוכח, ולו במסמך אחד, או בכל דרך אחרת, כי הכספים שנגנבו נועדו לשלם חובות. אני ער לקושי עליו עמד הסניגור, לפיו אין זה ממנהגם של אנשי השוק האפור ליתן עדות אופי עבור חייביהם, אולם ספק בלבי אם קושי זה רלוונטי לענייננו. ודוק: גניבת רכב שכור עבור אשתו של הנאשם ועוד ממקורביו, אינם החזר חובות לנושיו. שורת המסעדות אותן פקד, על חשבון החברה, כפי שהוכח, והסיגרים שרכש באדיבות נירטל - אינם מלמדים על החזר חובות. הסיגרים (בין אם מעשן הנאשם ובין

אם לאו), המסעדות וכלי הרכב - כל אלה מלמדים על הניוון המוסרי שאחז בנאשם עת עשק וחמס את החברה אותה אמור היה לנהל, לא פחות. אני דוחה בשתי ידי את גישת הנאשם כאילו חובותיו למאן שהוא היו הסיבה שהניעה אותו לבצע העבירות הרבות, ולאורך זמן.

17. הנה כי כן, כל הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עצמן מוליכות למסקנה חד משמעית, לפיה מידת הפגיעה בערך החברתי היא גבוהה, לא פחות.

18. הצדדים הציגו פסיקה הרלוונטית לעבירות בהן הורשע הנאשם. אולם, ניתנת האמת להיאמר, קשה מאוד לגזור או ללמוד מפסיקה בתחום זה, מעניינו של פלוני או אלמונית, אשר גנבו ממעבידיהם, לענייננו.

על הקושי האמור עמד בית המשפט המחוזי (מרכז) במסגרת עפ"ג 26410-12-10 **מיסון נגד מדינת ישראל** (19.11.11; פורסם במאגרים המשפטיים), באומרו כי - **"אין מקום לעריכת 'מתמטיקה' מדויקת בכגון דא, וכל מקרה אמור להתברר לפי נסיבותיו"** (שם, בעמוד 14 לפרוטוקול).

19. נוכח כל האמור לעיל, ולאחר שעיינתי בפסיקה הרבה שהניחו לפניי הצדדים, אני סבור כי נסיבות המקרה דנא, כפי שפורטו לעיל, בהביאי בחשבון את רום מעמדו של הגונב מן המעביד, הלוא הוא המנכ"ל, בכבודו ובעצמו; את השיטתיות ואת אורך התקופה בה חמס הנאשם את נירטל; וגם העובדה שפרוטה לא הוחזרה לנפגעי העבירה (ענין זה נופל בנסיבת ה"נזק שנגרם מביצוע העבירה") - כל אלה מביאים אותי למסקנה כי המתחם העונשי שהניחה בפניי התביעה הוא נכון, ראוי והולם.

על כן, אני קובע מתחם עונשי כולל, כפי עתירת התביעה, לעבירות שעבר הנאשם נגד נירטל, כאשר הרף התחתון עומד על שנתיים של מאסר בפועל, והרף העליון - ארבע שנות מאסר בפועל.

20. ביחס לעבירות ה"משניות", של זיוף תו נכה ולהחזקת נשק שלא כדין, גם כאן מקובלים עלי מתחמי התביעה, כפי שפורטו לעיל.

21. כאמור, ההגנה עתרה לכך שלא יונח מתחם עונשי נפרד ביחס לעבירות המיסים שעבר הנאשם. לאחר מחשבה, אני סבור כי לא נכון לקבל את עתירת ההגנה בענין זה, שכן הגם שמדובר אמנם בעבירות "נלוות" לכאורה לעצם הגניבה מן המעביד, הרי שתוכננו מראש, תוך ידיעה שהביצוע כולל נפגעת עבירה נוספת, הלוא היא קופת הציבור.

מדובר אפוא בקורבן עבירה אחר, בערכים חברתיים נפגעים אחרים, ועל כן, הגם שהעבירות נגד המדינה בוצעו "על הדרך", אין מקום לדחוק - באופן מלאכותי ובלתי צודק - את המתחם דנא, המיסוי,

אל המקשה הכוללת שהניחה בפניי פרקליטות מחוז תל אביב.

אני קובע אפוא מתחם ענישה נפרד ביחס לעבירות המיסים, כפי עתירת המאשימה, לאמור - שישה חודשי מאסר בפועל ועד שנת מאסר.

מן הראוי לציין, כי גם כאן לא החזיר הנאשם למדינה ולו שקל אחד ממאות האלפים שגנב גם ממנה, ופשיטא - שענין זה מהווה נסיבה עיקרית לחומרא.

22. ועתה, אל קביעת עונשו של הנאשם במסגרת המתחמים.

23. לא מצאתי - בשונה משירות המבחן - כי בנסיבות הענין ענישה מאחורי סורג ובריח תפגע בנאשם או במשפחתו באופן חריג או קשה, מעבר "לרגיל". ברי, כי שליחה לבית הסוהר, בוודאי בפעם הראשונה, קל וחומר - ביחס לאדם נורמטיבי, מהווה פגיעה אנושה לכל נאשם ולכל משפחה. אינני מזלזל בכך, כהוא זה, אולם שאלת הפגיעה של העונש בנאשם, או במשפחתו, מתייחסת, בנדון, לפגיעה מיוחדת וקשה, שלא מתקיימת במקרה דנא.

24. לא מצאתי נזקים מיוחדים שנגרמו לנאשם כתוצאה מביצוע העבירה ומהרשעה. העובדה שהנאשם פוטר וכי יקשה עליו מאוד, ללא ספק, לחזור למעגל העבודה לאחר ריצוי מאסרו, כל אלה אינם אלא תוצאה ישירה של מעשיו נגד מעבידו ואחרים, ובית המשפט אינו יכול "להתחשב" בנזקים מעין אלו, בנסיבות הענין.

25. הנאשם נטל אמנם אחריות על מעשיו, אולם כאמור, לא החזיר ולו אגורה אחת שחוקה - לא לנירטל ולא למדינה. אני מודע לכך כי ענין זה הובא בחשבון (גם) בקביעת מתחם הענישה, אולם אין מניעה להתייחס לכך גם בשלב קביעת מקומו של הנאשם במתחם עצמו, קל וחומר כאשר יש להביא בחשבון גם את מאמצי הנאשם לתיקון תוצאת העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בעטייה.

רוצה לומר, כי הנאשם יכול לספר כי הוא מתחרט ומצטער, אולם בעבירות כגון דא - אם אינך מגבה את מילותיך בהשבה כספית - כמעט וכאילו לא אמרת דבר.

26. כן אקח בחשבון, בהחלט, אף אתן לכך משקל נכבד, כי הנאשם הודה בסופו של דבר, לקח אחריות על מעשיו, לפחות מבחינה משפטית, אם לא על דרך השבת הכספים, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.

27. הוא הדין בשאלת התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה. עמדתי כבר על עדות האופי המרשימה של פרופסור ויסקין, שכפי טענת ההגנה - לא דיבר "סתם" בשבחו של הנאשם, אלא שכל

מילה - בסלע, מבוססת על היכרות ארוכת שנים, ומן ה"שטח". כאמור, אדם התורם ממרצו ומיכולותיו לשירות הצבאי, קל וחומר שבעתות משבר ומלחמה - יש לגמול לו על כך, לעת עונש.

28. העבירות שביצע הנאשם בוצעו בשנת 2006 עד 2009. אינני יכול לקבל טענת ההגנה לפיה יש לקחת את חלופי הזמן כנתון לקולא. ראשית, כתב האישום הוגש בשנת 2012, ונוכח השיטות הרבות שנקט הנאשם כדי לגנוב את כספי נירטל, נדרשה מלאכה רבה, גביית עדויות רבות, מלאכת נמלים ממש, ועל כן אין לראות בהגשת כתב האישום בשנת 2012 - כעיכוב.

אדרבא, מי שעייב את בירור הדין היה דווקא הנאשם עצמו, אשר ניהל הוכחות, עד לרגע שבו בחר להודות, וגם אז נדחו הדיונים מעת לעת, על מנת לנסות ולאפשר לו להחזיר כספים לנירטל, והכל לשווא, כאמור.

29. ראיתי לנגד עיני, ובהחלט התחשבתי, בעברו הנקי של הנאשם. נכון הוא שדרך כלל מנכ"לים הסורחים הם נעדר עבר פלילי, אולם אין בעובדה זו כשלעצמה כדי לשלול מן הנאשם את האפשרות להקל בעונשו נוכח העדר עבר פלילי כאמור. כך גם העובדה כי הנאשם נכנס לבית האסורים לראשונה - עמדה לנגד עיני, כנתון לקולא.

30. נזכיר, כי הפגיעה שפגע הנאשם בערכים החברתיים היתה גבוהה. המדינה, מצדה, עתרה לענישה במרכז המתחם, ובכך לקחה למעשה בחשבון את הנסיבות לקולא, אשר פורטו לעיל, כך נראה לי.

31. לאחר כל הדברים האלה, כאשר לנגד עיני העובדה שהנאשם נהג בנירטל כסוס טרויאני פראי, משך תקופה כה ארוכה, ללא שעצר לחשוב, ללא שנרתע גם מהחזקת נשק שלא כדין ומזיוף תו נכה, אף שלח ידו בקופה הציבורית, בהעלימו מיסים מן המדינה, וכאשר מנגד שירותו הצבאי והעדר עבר פלילי, לצד הודאה וחסכון בזמן שיפוטי, אני גוזר על הנאשם - בהתאם להוראת ס' 40 יג' (ב) לחוק העונשין - את העונשים הבאים:

א. 39 חודשי מאסר בפועל.

ב. מאסר למשך 9 חודשים, אולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם תוך 36 חודשים מיום שחרורו יעבור עבירה של גניבה בידי עובד.

ג. מאסר למשך 6 חודשים, אולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם תוך 36 חודשים מיום שחרורו יעבור עבירה של זיוף, מרמה, החזקת נשק שלא כדין, או כל עבירת מיסים בה הורשע במסגרת פרשה זו.

ד. קנס בסך 10,000 ₪ אשר ישולם תוך 90 יום מהיום, או 60 יום מאסר תחתיו.

ה. בהתאם להוראת ס' 77 לחוק העונשין, אני מטיל על הנאשם לפצות את חברת נירטל בסכום של 340,000 ₪.

המזכירות תשלח העתק החלטה לשירות המבחן, בתודה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א תוך 45 יום.

ניתן היום, ו' טבת תשע"ה, 28 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.